

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203176
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6716203176.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v spore vedenom pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci žalobcu: H.. B.ť O., K.. XX.XX.XXXX, O. J. XX, XXX XX G., Š. R.č W., zastúpený JUDr. Dušanom Antolom, advokátom, so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice - Staré mesto, IČO: 31 962 238, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Račianska ul. 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, o zaplatenie 3.000.000,- EUR, 1.000.00,- EUR, sťaženie spoločenského uplatnenia 41.860,- EUR s príslušenstvom, zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia 20.930,- EUR, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e** sčasti 20.930,- EUR.

II. Vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a** .

III. Súd **p r i z n á v a** žalovanému Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky právo na náhradu trov prvostupňového konania proti žalobcovi v rozsahu 100 percent.

IV. Súd **p r i z n á v a** Slovenskej republike - Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 percent.

V. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť znalkyni H.. Z. O. 1.819,54 EUR do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

VI. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť prekladateľke H.. S. S. 169,84 EUR do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 11.03.2016 si uplatnil voči žalovanému označenému ako Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky majetkovú škodu vo výške 3.000.000,- EUR za ušlý zisk po zrušení obchodnej spoločnosti GOMetrade s.r.o., ČSA 963/102, Sliač, IČO: 36 701 611, za bezdôvodné trestné stíhanie 2127 dní čo v podnikateľských aktivitách malo za následok finančné straty a majetkovú ujmu veľmi vysokých hodnôt. Vo väzbe bol žalobca od 06.11.2008 do 18.02.2009, t.j. 104 dní. Žalobou sp. zn. 12C/209/2015 si žalobca dňa 10.06.2015 uplatnil voči Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky nemajetkovú ujmu 1.000,- EUR za bezdôvodné trestné stíhanie 2127 dní, väzba činila 104 dní. Tým, že boli potlačené jeho práva a slobody bolo porušené jeho právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti.

2. Na pojednávaní dňa 04.08.2017 vo veci 12C/63/2016 požiadal o pripustenie zmeny petitu tak, že žiada aj sťaženie spoločenského uplatnenia 41.860,- EUR s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 07.08.2014 do zaplatenia a náhradu za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.930,- EUR. Doložil do spisu znalecký posudok V. A. S., psychologický posudok.

3. Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 12C/63/2016-343 zo dňa 09.08.2017 pripustil zmenu petitu žaloby v znení navrhnutom na pojednávaní dňa 04.08.2017.

4. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Zvolen, č.k. 10C/210/2015 a 13C/208/2015, že konania boli právoplatne zastavené kvôli prekážke litispendencie. Žalovaný Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky žiadala žalobu zamietnuť. Vo veci 12C/209/2015 uviedla, že v roku 2009 bola výška minimálnej mzdy 295,50 Eur, za tento rok maximálne suma odškodnenia predstavuje sumu 14.775,- EUR, za rok 2010 sumu 15.385,- EUR, za rok 2011 sumu 15.850,- EUR, za rok 2012 sumu 16.360,- EUR. Maximálne sumy odškodnenia sa poskytujú v prípadoch ak trestným činom bola spôsobená smrť. Suma odškodnenia uplatnená žalobcom 1.000.000,- EUR sa javí ako neprimeraná. Uvedené sumy vyplývajú z § 17 ods. 4 Zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 6 Zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bolo Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky listom zo dňa 05.11.2014 posúdené ako nedôvodné. Súd z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica zistil, že pod obchodným menom GOMettrade s.r.o., IČO: 36 701 611 podnikal konateľ H.. B. O. od 23.11.2006. Spoločnosť bola zrušená 23.06.2014, vymazaná 29.07.2014. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 26Cbr/63/2013-14 z 07.01.2014 zrušil obchodnú spoločnosť žalobcu, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 41Cob/175/2014 z 30.04.2014 rozhodnutie okresného súdu potvrdil. Súčasťou žaloby sú listinné doklady preukazujúce podnikanie žalobcu v zahraničí. Súd zistil, že pôvodný žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Predbežné prerokovanie nároku na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky sa nachádza na č.l. 133. Uznesenie Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-144 z 24.08.2016, ktorým Okresný súd Zvolen spojil veci vedené pod sp. zn. 12C/209/2015 a 12C/63/2016 na spoločné konanie a sú prejednávané pod sp. zn. 12C/63/2016 sa nachádza na č.l. 144. Žalobca uviedol, že spoločnosť mala majetok, mala vybavenie, nábytok kancelárie, kancelársku techniku, osobné motorové vozidlo, v čase zrušenia mala podlžnosti voči štátu a mala základný majetok. Na pojednávaní dňa 13.06.2016 bol žalovaný Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Na pojednávaní dňa 12.05.2017 ten istý žalovaný. Súd si následne ustálil kto má byť žalovaný. Zistil, z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 16Co/1548/2014-145 z 28.01.2016, že správne má byť ako žalovaný Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava. Uložil žalovanému písomne sa vyjadriť. Žalovaný Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra namietla nedostatky žaloby. Tvrdila, že preto treba konanie zastaviť alebo zamietnuť.

5. Súd oboznámil návrh na vzatie do väzby 0Tp/485/2008, uznesenie 0Tp/485/2008-10 zo dňa 08.11.2008, v ktorom podľa § 72 ods. 1, 2 Trestného poriadku z dôvodov § 71 ods. 1, písm. a), b), c) Trestného poriadku zobral do väzby obvineného H.. B. O. U., K.. XX.XX.XXXX stíhaného pre zločin znásilnenia, zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a prečin nebezpečného vyhrážania s tým, že väzba sa bude vykonávať v ÚVTOS Banská Bystrica a začína dňom 06.11.2008 o 10.00 hod., uznesenie KS Banská Bystrica 3Tpo/106/2008-26 zo dňa 26.11.2008, ktorým podľa § 193 ods. 1, písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného H.. B. O. zamietla, uznesenie Okresného súdu Zvolen 0Tp/485/2008 zo dňa 04.02.2009, v ktorom podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sudca pre prípravné konanie neprijíma ponúknutý sľub obvineného H.. B. O. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko vzhľadom na povahu prejednávaného prípadu ho nepovažuje za dostatočný, podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku sa žiadosť obvineného H.. B. O. v ÚVTOS o prepustenie z väzby zamietla, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 3Tpo/12/2009-105 zo dňa 18.02.2009, ktorým krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušuje uznesenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 0Tp/485/2008 v celom rozsahu, rozhodujúc podľa § 180 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku prepúšťa ihneď na slobodu obvineného H.. B. O. a väzbu obvineného nahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka, podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku obvinenému H.. B. O. ukladá povinnosť oznámiť policajtom, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie každú zmenu miesta bydliska, podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obvinenému nasledovné obmedzenia a povinnosti - zákaz vycestovania do zahraničia, povinnosť sa

dоставiť 1x za dva týždne pred probačného a mediačného úradníka, zákaz styku, vrátane telefonického s poškodenou S. O.. Súd oboznámil rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 2T/59/2009-1485 zo dňa 28.09.2011, ktorým bol obžalovaný H.. B. O., K.. XX.XX.XXXX oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, číslo 2Pv/160/07 zo dňa 06.04.2009 za skutky, čím mal spáchať zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v bode 2 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, v bode 3 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za to bol oslobodený podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutky nie sú trestnými činmi. R. H.. B.U. O., K.. XX.XX.XXXX uznal súd vinným za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za to bol odsúdený podľa § 199 ods. 2, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov. Podľa § 51 ods. 1, 2, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému trest podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 1 písm. i) Trestného zákona súd obžalovanému uložil podrobiť sa, v skúšobnej dobe zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú S. O., K.. XX.XX.XXXX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 5To/253/2011-1517 zo dňa 13.11.2012, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil výrok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, zrušil výrok o treste. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku oslobodil obžalovaného H.. B. O. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby pre skutok obžalobou klasifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie poškodenej Q.. S. O., zastúpenej splnomocnencom X.. X. S. zamietlo. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresného prokurátora zamietlo. Zo spisu Okresného súdu Zvolen 13C/208/2015 súd oboznámil uznesenie č.k. 13C/208/2015-68 zo dňa 12.11.2015 spolu s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/26/2016-73 zo dňa 25.10.2016, spolu právoplatné 23.12.2016, ktorým bolo konanie zastavené a krajským súdom potvrdené pre prekážku litispendencie, nakoľko žalobca svoje práva požadoval od rovnakých skutkových okolností, odškodnenie totožných zásahov, následkov v osobnom živote, súkromí, rodinnom, pracovnom a partnerskom živote, preto bolo konanie zastavené pre nedostatok podmienok konania. Zo spisu Okresného súdu Zvolen, č.k. 10C/210/2015 uznesenie 10C/215/2015-56 zo dňa 23.11.2015, spolu s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/88/2016-81 zo dňa 29.09.2016, kde rozhodnutím Okresného súdu Zvolen bolo rozhodnuté, že súd veci pod sp. zn. 10C/210/2015, 12C/209/2015, 13C/208/2015 na spoločné konanie nespája, konanie zastavuje pre prekážku litispendencie, pretože predmet je vymedzený totožnými skutkovými okolnosťami s totožnou právnou kvalifikáciou uplatneného nároku, ktorý je už zahrnutý v 12C/209/2015, v ktorom je predmet širší. Na čl. 316 sa nachádza znalecký posudok V.. A. S., znalca z odboru psychológie, z ktorého vyplýva, že žalobca je v intelektových skúškach vysoko nadpriemerný, pamäť je neporušená, klient si pamätá veci v časovom a kauzálnom slede. Neboli zistené u neho poruchy pamäťovej funkcie. Osobnosť klienta je koherentná bez patologických, psychologických zmien a symptomatológie. Je to silná osobnosť s koncepčným myslením. Pozitívne myslí, v projektívnych skúškach projektuje markery posttraumatickej stresovej poruchy a generálneho adaptačného syndrómu. Klienta definovala ako obeť. Neboli diagnostikované markery psychopatie ani sociopatie. Benígna agresivita je na úrovni pudových reakcií, sebazáchovy, ochrany v norme. Klient nie je násilnícky, agresívny typ osobnosti, klient nemá v priamych projektívnych psychologických skúškach zdiagnostikované znaky ku týraniu a násiliu. Je asertívny, vitálny, konatívny, operatívny typ osobnosti. V znaleckom posudku č. 4/2008 zo dňa 04.07.2018 H.. Z. O., odbor ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo je vyhodnotený hospodársky ušlý zisk spoločnosti GOMetrade s.r.o. v eurách. Za rok 2009 suma 2.218.666,- EUR, za rok suma 2010 2.118.640,- EUR, za rok 2011 suma 2.210.869,- EUR, za rok 2012 suma 1.396.499,- EUR, spolu za roky 2009 - 2012 suma 7.944.674,- EUR. Žalobca na poslednom pojednávaní zotrval na žalobe čo sa týka ušlého zisku sčasti 3.000.000,- EUR. Súd nemohol na základe vyjadrenia označeného žalovaného Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky vo vyjadrení zo dňa 15.08.2016 konanie zastaviť, pretože má názor, že žalobca je správne označený, to, že píše, že koná v mene zrušenej spoločnosti nemá vplyv na to, že v súčasnosti je on fyzickou osobou, ktorá môže žalovaného žalovať. Zistil, z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 16Co/1548/2014-145 z 28.01.2016, že správne má byť ako žalovaný Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava.

6. Súd si ustálil v prvom rozhodnutí, že žalovaným má byť Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR. Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR žiadala žalobu zamietnuť.

7. Súd rozsudkom č.k. 12C/63/2016-596 zo dňa 20.11.2018 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 146.715,04 EUR, do 30-tich (tridsiatich) dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 92,82 percenta. Žalobca je povinný nahradiť znalkyni H.. Z. O. trovy znalečného 92,82 percenta. Žalobca je povinný nahradiť pôvodnému žalovanému Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti SR trovy 100 percent.

8. Súd uznesením č.k. 12C/63/2016-602 zo dňa 17.12.2018 rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť tlmočnicike H.. S. S. trovy tlmočného 92,82 percent.

9. Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR podaním zo dňa 03.01.2019 podala odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-596 z 20.11.2018, žiadala ho zrušiť a konanie zastaviť, alebo vrátiť vec na ďalšie konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

10. Žalobca podaním zo dňa 16.01.2019 sa odvolal voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-596 z 20.11.2018, proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 12C/63/2016-602 zo dňa 17.12.2018. Žiadal rozhodnúť, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu za majetkovú škodu v sume 3.000.000,- EUR, trovy konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 percent. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu za nemajetkovú škodu v sume 1.000.000,- EUR, trovy konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 percent. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 41.860,- EUR s 8,5 %-ným úrokom z omeškania odo dňa 07.08.2014 zo sumy 41.860,- EUR až do zaplatenia, náhradu za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia 20.930,- EUR. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 percent.

11. Žalobca v podaní zo dňa 01.02.2019 sa vyjadril k odvolaniu Generálnej prokuratúry SR.

12. Súd na pojednávaní dňa 12.02.2019 vydal opravné uznesenie č.k. 12C/63/2016-646 z 12.02.2019, a to, že súd opravuje výrok rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-596 zo dňa 20.11.2018 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 146.685,47 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd priznáva žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 percent. Žalobca je povinný nahradiť znalkyni H.. Z. O. trovy znalečného 100 percent. Žalobca je povinný nahradiť pôvodnému žalovanému Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 100 percent. Súd opravil uznesenie Okresného súdu Zvolen 12C/63/2016-602 zo dňa a vydal dopĺňací rozsudok 12C/63/2016-649 z 12.02.2019 17.12.2018 tak, že výrok znie: „Žalobca je povinný nahradiť tlmočnicike H.. S. S.S. trovy tlmočného 100 percent. Súd vydal dopĺňací rozsudok, a to, že súd dopĺňa výrok rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-596 zo dňa 20.11.2018 o výrok: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 30.000,- EUR, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd zamietla žalobu sčasti istiny 2.853.314,53 EUR, sčasti istiny 970.000,- EUR, sčasti sťaženia spoločenského uplatnenia 41.860,- EUR a sčasti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia 20.930,- EUR.

13. Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR sa odvolala voči opravnému uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-646 z 12.02.2019, žiadala ho zrušiť a konanie zastaviť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR v podaní zo dňa 13.03.2019 sa odvolala proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/63/2016-649 z 12.02.2019, žiadala ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V podaní zo dňa 15.03.2019 žiadala zrušiť všetky rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, konanie zastaviť alebo vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalobca podaním zo dňa 08.04.2019 navrhol odvolanie žalovaného zastaviť.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením 12Co/113/2019-695 zo dňa 05.03.2020, právoplatné 08.04.2020 rozsudok Okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením zrušil, vec vrátil Okresnému súdu Zvolen na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

17. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobou doručenou na Okresný súd Zvolen dňa 11. 03. 2016 sa žalobca označený ako H.. B. O. s dodatkom, že koná v mene zrušenej obchodnej spoločnosti GOMettrade, s.r.o., so sídlom ČSA 963/202, Sliač, domáhal voči žalovanej označenej ako Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., kedy (aj) v označení žaloby uviedol, že ide o nárok uplatnený z titulu škody pri výkone verejnej moci v súvislosti s nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. V žalobe sa domáhal zaplataenia majetkovej škody v sume 3.000.000,- EUR a trov konania tvrdiac, že v súvislosti s trestným stíhaním a nezákonnou väzbou mu bol znemožnený výkon podnikateľských aktivít ako jedinému spoločníkovi a konateľovi menovanej obchodnej spoločnosti, v dôsledku čoho bola „v obchodnej činnosti“ spôsobená majetková ujma. Poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/59/2009 zo dňa 28. 09. 2011 bol oslobodený spod obžaloby pre skutky uvedené v bodoch 1., 2., 3. a 4. obžaloby, odsúdený bol pre skutok pod bodom 5. obžaloby, ale na základe odvolania ho Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 5To/253/2011 zo dňa 13.12.2012 v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil. Súčasne bol v súvislosti s týmto trestným stíhaním vo väzbe od 06.11.2008 do 18.02.2009, t. j. 104 dní s tým, že celkovo jeho trestné stíhanie trvalo 2127 dní, čo v jeho podnikateľských aktivitách malo za následok finančné straty a majetkovú ujmu veľmi vysokých hodnôt. Žalobca uviedol, že porušenie zákona je preukázané spomínaným rozsudkom Okresného súdu Zvolen a oslobodzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici a tiež v žalobe uviedol, že žalovaná sa vyjadрила k ním uplatnenému návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody oznámením zo dňa 05.11.2014 tak, že jeho žiadosť, ktorou si uplatnil majetkovú škodu v sume 3.000.000,- EUR, považovala za nedôvodnú. Ďalej tvrdil v žalobe, že ako jedinému spoločníkovi a konateľovi obchodnej spoločnosti GOMettrade, s.r.o. mu vznikla škoda preto, lebo bol vo väzbe od 06.11.2008 do 18.02.2009, t. j. 104 dní, pričom celková dĺžka jeho trestného stíhania predstavovala 2127 dní a to v podnikateľských aktivitách obchodnej spoločnosti malo za následok spôsobenie finančnej straty spoločnosti a majetkovú ujmu veľmi vysokých hodnôt. V dôsledku nedôvodného trestného stíhania a nezákonnej väzby nemohol vykonávať činnosť štatutárneho orgánu - konateľa zodpovedného za riadny chod obchodnej spoločnosti. Okrem toho spomenul žalobca v žalobe aj nesprávny úradný postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý mal spôsobiť jemu a jeho rodine s dieťaťom stratu strechy nad hlavou a prepád do bezdomovectva. Poukázal v tejto súvislosti na to, že to preukazuje uskutočnenými kontraktmi v čase pred trestným stíhaním a uzatvorenými zmluvami, ktoré priložil ako prílohy k žalobe.

18. V žalobe potom uvádzal, že spoločnosť GOMettrade, s.r.o. bola ním založená a aj riadená až do jej zrušenia zo strany súdu a nachádzal sa v nej výlučne jeho majetok ako fyzickej osoby a preto vzniknutú škodu vníma ako škodu, ktorá vznikla jeho osobe.

19. Následne v článku IV. žaloby popísal, čo sa rozumie nesprávnym úradným postupom a vyjadril názor, že postup orgánov činných v trestnom konaní bol nesprávnym úradným postupom znamenajúcim hlboký zásah do jeho práv bez splnenia zákonných podmienok.

20. V článku V. žaloby špecifikoval uvedením titulu, na základe ktorého si uplatňuje nárok na náhradu škody, že ním je nezákonné trestné stíhanie v dĺžke 2127 dní, nezákonné zatknutie a nezákonná väzba od 06.11.2008 do 18.02.2009 v celkovej dĺžke 104 dní, tiež nezákonné pozbavenie osobnej slobody, zákaz vycestovať do zahraničia, obmedzenie povinnosti hlásiť sa na policajnom orgáne a obmedzenie povinnosti podrobovať sa lekárske vyšetreniam, tiež v bode 4 tohto článku uviedol, že ide o dôvody majúce za následok poškodenie zdravia a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorého rozsah a výšku stanovil znalecký posudok Q.. S. Q. a napokon pod bodom 5 v dôsledku nezákonného trestného stíhania, nezákonnej väzby a pozbavenia osobnej slobody bola mu spôsobená majetková škoda tým, že sa mu zabránil dosiahnuť hrubý príjem na dodávkach armatúry v objeme 30.000 ton, kedy predpokladaný hrubý príjem za jednu tonu armatúry predstavoval 80,- EUR x 30.000 ton, je 2.400.000,- EUR čo predstavuje

ušlý zisk a tiež sa mu zabránilo dosiahnuť hrubý príjem na dodávkach železného šrotu v objeme 30.000 ton z Ukrajiny do závodu DAM Miskolc v cene 20,- EUR za tonu x 30.000 ton, čo je 600.000,- EUR.

21. Uviedol v žalobe aj to, že nezákonné zatknutie je preukázané rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 28. 09. 2011 a oslobodzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.12.2012, pričom orgánom, ktorý mu spôsobil škodu je Ministerstvo vnútra SR z dôvodu nezákonného zatknutia v trestnom konaní, nezákonnej väzby a ďalších špecifikovaných obmedzení.

22. Vychádzajúc z takto pomerne nekonzistentného formulovania žaloby žalobcom, ktoré vzbudzuje pochybnosti o tom, na akom skutkovom základe si vlastne uplatnil voči žalovanej Slovenskej republike nárok na náhradu škody v čiastke 3.000.000,- EUR, sa má okresný súd v prvom rade zamerať svoju pozornosť a sústrediť sa na „vyčistenie“ skutkového základu tohto nároku, pretože bez toho, že by bolo úplne jasné, čo malo byť tým nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, ktorý mal škodu spôsobiť, nebolo možné uplatnený nárok ani správne kvalifikovať po právnej stránke. S tým súvisí aj posúdenie a zameranie sa na otázku príčinnej súvislosti (ako jednej, nie jedinej podmienky zodpovednosti štátu za škodu) medzi okolnosťou, ktorá mala škodu vyvolať a tvrdenou škodou, pretože z hľadiska právnej úpravy je rozdiel, či táto mala vzniknúť ako dôsledok nejakého nezákonného rozhodnutia, väzby, či nesprávneho úradného postupu. Obsahovo sa z textu žaloby zatiaľ javí ako najpravdepodobnejšie to, že vzhľadom na poukaz žalobcu na svoje trestné stíhanie a na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o tom, aké následky má oslobodenie spod obžaloby, by sa malo jednať o nárok na náhradu škody v súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, ktoré následne bolo podkladom celého trestného stíhania a väzby, toto si ale bude musieť ozrejmiť v ďalšom konaní okresný súd postupom podľa § 150 ods. 2 CSP vo vzťahu k žalobcovi. To znamená, že najskôr musí žalobca uviesť jednoznačne čím bola spôsobená, v dôsledku čoho, akého výkonu verejnej moci štátom bola spôsobená škoda, ktorú požaduje v sume 3.000.000,- EUR a tiež musí uviesť, aké rozhodnutie, postup, či opatrenie mu spôsobilo nemajetkovú ujmu odčiniteľnú ďalšou žalovanou sumou 1.000.000,- EUR a obdobne to platí aj ohľadne žalovanej škody na zdraví, kde opätovne žalobca musí jednoznačne uviesť, čo mu takúto škodu spôsobilo, v dôsledku čoho vznikla. Dôvodne teda namietala žalovaná konajúc Generálnou prokuratúrou SR v podanom odvolaní, že okresný súd v napadnutom rozsudku neuviedol, ktoré rozhodnutie bolo tým nezákonným rozhodnutím, ktoré malo spôsobiť škodu, resp. ešte prv ministerstvo spravodlivosti v prvotnom vyjadrení, že nie je jasne daný skutkový základ žaloby.

23. Obdobne má okresný súd postupovať aj ohľadne žalovaného nároku na zaplatenie sumy 1.000.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý bol pôvodne uplatnený v konaní sp. zn. 12C/209/2015, ktoré okresný súd spojil s konaním sp. zn. 12C/63/2016 a tiež vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu škody na zdraví titulom sťaženia spoločenského uplatnenia (a jeho zvýšenia), lebo ohľadne neho okresný súd už vôbec nemohol vedieť čím táto škoda mala byť žalobcovi spôsobená, keď o tento nárok okresný súd pripustil rozšírenie žaloby bez akéhokoľvek jeho skutkového odôvodnenia (žalobca len doložil znalecký posudok).

24. Po zistení od čoho žalobca svoje nároky odvodzuje sa bude okresný súd zaoberať tým (čo ale najskôr žalobca musí jasne vysvetliť), či došlo k nejakému nezákonnému rozhodnutiu, nezákonnému zatknutiu (zadržaniu alebo inému pozbaveniu osobnej slobody), k rozhodnutiu o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutiu o väzbe, alebo k nesprávnemu úradnému postupu a ďalej ku vzniku škody na strane žalobcu a či je medzi nimi príčinná súvislosť, pretože ide o základné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, bez naplnenia ktorých táto zodpovednosť vzniknúť nemôže. Odvolací súd dodáva, že v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. sa štát svojej zodpovednosti za škodu nemôže zbaviť, lebo sa tým završuje právna úprava tejto zodpovednosti ako zodpovednosti objektívneho charakteru (bez ohľadu na zavinenie) s absolútnou povahou (bez možnosti liberácie). Okresný súd bude musieť zodpovedať aj otázku, na základe akého podkladu je možné priznať náhradu škody v podobe ušlého zisku žalobcovi ako fyzickej osobe (teda ak mu takýto nárok prizná), keď síce bol jediným spoločníkom a konateľom už aktuálne neexistujúcej obchodnej spoločnosti, ktorej mala byť podľa žalobcu spôsobená škoda tým, že mu bolo zabránené ako fyzickej osobe konať za túto obchodnú spoločnosť a tým doviest' do úspešného konca už prv uzavreté kontrakty.

25. Uvedenú otázku okresný súd neposúdil správne a má konať tak ako tomu bolo na začiatku sporu s Ministerstvom spravodlivosti SR, ktoré aj žalobca správne v žalobe označil ako orgán konajúci v tejto veci za Slovenskú republiku. Okresný súd teda už v ďalšom priebehu konania nebude konať s

Generálnou prokuratúrou SR ako orgánom oprávneným konať za žalovanú Slovenskú republiku (štát) v tomto spore, ale bude konať s Ministerstvom spravodlivosti SR, a to vzhľadom na ust. § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z. z.. Na Ministerstve spravodlivosti SR bola totiž podľa obsahu spisu podaná tak žiadosť o predbežné prerokovanie žalovaného nároku na náhradu škody v sume 3.000.000,- EUR ako aj na náhradu žalovanej nemajetkovej ujmy v sume 1.000.000,- EUR a ministerstvo o týchto žiadostiach konalo, obidve vecne vybavilo a svoje oprávnenie konať za žalovanú v tomto spore nijak nespochybňovalo. Preto bol nesprávnym postup okresného súdu, ktorý konal s Generálnou prokuratúrou SR. Okresný súd si nesprávne vyložil záver obsiahnutý v rozhodnutí tunajšieho odvolacieho súdu sp. zn. 16Co/1548/2014. V tejto súvislosti je potrebné tiež zistiť, či aj nárok, ktorý uplatnil žalobca v tomto spore z titulu škody na zdraví bol predbežne prerokovaný, kým a s akým výsledkom, lebo je to podmienka konania inak brániaca tomu, aby súd o nároku vecne konal (§ 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 prvá a druhá veta zákona č. 514/2003 Z. z.).

26. Ako náhle okresný súd odstráni uvedené nedostatky procesného charakteru, sústredí sa na posúdenie jednotlivých nárokov z hľadiska naplnenia relevantných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., to znamená, že sa vysporiada s tým, či existuje základný predpoklad (nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, atď.) a či medzi týmto a tvrdenou škodou je príčinná súvislosť a či vôbec škoda, resp. nemajetková ujma na strane žalobcu vznikla, či takéto niečo žalobca preukázal. Okresný súd bude musieť pritom riadne vyhodnotiť všetky námietky, ktoré odzneli či už zo strany žalobcu alebo zo strany Ministerstva spravodlivosti SR v jeho počiatkových vyjadreniach (hlavne napr. či si žalobca skutočne spôsobil väzbu sám ako to bolo namietané z hľadiska ust. § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z., či škoda, ktorá podľa tvrdení žalobcu vznikla v podstate na strane jeho už teraz neexistujúcej obchodnej spoločnosti môže byť predmetom odškodnenia štátom, ak podľa § 5 ods. 1 cit. zákona má právo na náhradu škody len účastník konania, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané a obchodná spoločnosť sa daného trestného procesu nezúčastnila, či má žalobca aktívnu legitímáciu ohľadne nároku na náhradu škody v sume 3.000.000,- Eur, ak tento nárok v rámci predbežného prerokovania uplatnila spoločnosť GOMETrade, s.r.o., čo treba vyhodnotiť vzhľadom na v spise založenú zmluvu o postúpení pohľadávky) alebo potom zo strany Generálnej prokuratúry SR, lebo len tak bude môcť byť naplnené právo strán sporu na spravodlivý proces. Nesprávnou je úvaha okresného súdu, ktorý výšku prisúdenej majetkovej škody prerátaval v nadväznosti na dni väzby, lebo ako správne namietal žalobca, tento nárok uplatňoval ako ušlý zisk, ktorý nie je možné pomerovať dňami väzby, trestného stíhania či iným časovým úsekom. Tento uplatnený nárok sa totiž nemohol zväčšiť ani zmenšiť v závislosti od toho, ako dlho bol žalobca trestne stíhaný, resp. bol vo väzbe, nejde o nárok na ušlú mzdu, kedy by časový faktor významný bol.

27. Napokon nie je správnym ani záver okresného súdu, ktorý nepriznanie nároku na náhradu škody žalobcovi z titulu škody na zdraví odôvodnil v pomerne nejasne v podstate len tým, že zákon č. 514/2003 Z. z. úpravu nároku takéhoto druhu neobsahuje. Okresný súd mal v tejto časti asi na mysli, že úprava vyhlášky č. 32/1965 Zb. bola zrušená s účinnosťou od 01. 08. 2004, ale k jej zrušeniu došlo zákonom č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý je právnou úpravou nadväzujúcou na ust. § 444 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri škode na zdraví jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Je pravdou, že zákon č. 514/2003 Z. z. je osobitnou úpravou (lex specialis) zodpovednosti (štátu) za škodu, ale tento zákon určuje v ust. § 25 ods. 1, že ak jeho § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom. Preto v otázkach neupravených zákonom č. 514/2003 Z. z. treba použiť ako všeobecný právny predpis Občiansky zákonník. Ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. určuje, že sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), pričom ale skutočnou škodou (v občianskoprávnom ponímaní) sa rozumie nielen škoda spôsobená na veciach ale patrí sem aj škoda, ktorú poškodený utrpel na iných majetkových právach, alebo aj ujma, ktorú poškodený utrpel na zdraví, resp. na živote. Skutočnou škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť určité náklady. V prípade ujmy na zdraví do kategórie skutočnej škody patrí aj nárok na náhradu bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444). Ak si preto žalobca uplatnil nároky takéhoto druhu, tieto je potrebné posúdiť podľa označených zákonných ustanovení a aj za takéto nároky môže zodpovedať štát v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý síce tieto otázky osobitne neupravuje ale s nimi počíta (napr. úpravou premlčacej doby pri škode na zdraví v ust. § 19 ods. 2). Okresný súd má v ďalšom konaní posúdiť žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sťaženia spoločenského uplatnenia (a jeho zvýšenie) v zmysle uvedených ustanovení a zákona č. 437/2004 Z. z., pričom samozrejme najprv preskúma naplnenie už vyššie

spomínaných základných troch podmienok zodpovednosti štátu za škodu. Z tohto hľadiska má okresný súd posudzovať vec v ďalšom konaní a zistiť, či teda v dôsledku určitého nezákonného rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu atď. došlo práve v príčinnej súvislosti s tým ku zdravotným následkom, za ktoré by mal byť žalobca odškodnený tak, ako to preukazoval predloženým znaleckým posudkom.

28. Žalovaný - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal konanie sčasti 20.930,- EUR zastaviť, vo zvyšnej časti žalobu zamietnuť.

29. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

30. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Súd zastavil konanie na základe späťvzatia žaloby sčasti istiny 20.930,- EUR. Žalovaný so späťvzatím súhlasil. Súd v tejto časti konanie zastavil.

32. Súd na základe predložených listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový stav:

33. Súd oboznámil spis Okresného súdu Zvolen 10C/210/2015, 13C/2018/2015, 9C/43/2007, 2T/59/2009 z neho rozsudok 2T/596/2009 z 28.09.2011, ktorým žalobca bol pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby pre prečin nebezpečného vyhrážania, pre prečin ublíženia na zdraví, prečin výtržníctva spod obžaloby oslobodený. Bol odsúdený v bode 5 za zločin znásilnenia na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom. Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 5To/253/2011 z 13.12.2012, v ktorom bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený, návrh na vzatie do väzby 0Tp/485/2008, uznesenie 0Tp/485/2008-10 zo dňa 08.11.2008, v ktorom podľa § 72 ods. 1, 2 Trestného poriadku z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku zobral do väzby obvineného žalobcu, stíhaného pre zločin znásilnenia, zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a prečin nebezpečného vyhrážania s tým, že väzba sa bude vykonávať v ÚVTOS Banská Bystrica a začína dňom 06.11.2008 o 10.00 hod.. Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 3Tpo/106/2008-26 zo dňa 26.11.2008, ktorým podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného H.. B. O. zamietla. Uznesenie Okresného súdu Zvolen 0Tp/485/2008 zo dňa 04.02.2009, v ktorom podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sudca pre prípravné konanie neprijíma ponúknutý sľub obvineného H.. B. O. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko vzhľadom na povahu prejednávaneho prípadu ho nepovažuje za dostatočný, podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku sa žiadosť obvineného H.. B. O. Š. v ÚVTOS o prepustenie z väzby zamietla. Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 3Tpo/12/2009-105 zo dňa 18.02.2009, ktorým krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušuje uznesenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 0Tp/485/2008 v celom rozsahu rozhodujúc podľa § 180 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku prepúšťa ihneď na slobodu obvineného H.. B. O. a väzbu obvineného nahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku obvinenému H.. B. O. ukladá povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie každú zmenu miesta bydliska, podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obvinenému nasledovné obmedzenia, povinnosti - zákaz vycestovania do zahraničia, povinnosť sa dostaviť 1x za dva týždne pred probačného a mediačného úradníka, zákaz styku, vrátane telefonického s poškodenou S. O.. Spis 12C/209/2015. Rozsudok Okresného súdu Zvolen 12C/63/2016-596 z 20.11.2018, odvolanie Generálnej prokuratúry z 03.01.2019 z č.l. 670, z 08.01.2019 č.l. 695, odvolanie žalobcu zo 16.01.2019 z č.l. 620, doplnenie k odvolaniu AK Law Firm z 01.02.2019 z č.l. 631, opravné uznesenie 12C/63/2016-646 z 12.02.2019, dopĺňací rozsudok 12C/63/2016-649 z 12.02.2019, odvolanie prokuratúry z 12.03.2019 z č.l. 654, vyjadrenie žalobcu z 08.04.2019 z č.l. 675, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/112/2019-695, 12Co/113, 114, 115/2019 zo dňa 05.03.2020, právoplatné 08.04.2020, ktorým bol rozsudok, dopĺňací rozsudok a opravné uznesenie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, znalecký posudok H.. Z. O., vyjadrenia žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovanej z pojednávania 07.07.2020, vyjadrenie z 09.07.2020 z č.l. 728, zmluvu o postúpení pohľadávok medzi GOMETrade, s.r.o. a žalobcom zo dňa 01.03.2013 z č.l. 729, vyjadrenie žalobcu z

č.l. 732, znalecký posudok Q.. S. Q., vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, žalobcu, žalovaného z pojednávania.

34. Podľa § 3 ods. 1 Zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

35. Podľa § 4 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

36. Podľa § 4 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

37. Podľa § 4 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

38. Podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

39. Podľa § 16 ods. 4, prvá, druhá veta zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

40. Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

41. Podľa § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

42. Podľa § 19 ods. 1 prvá veta zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody sa premičí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

43. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

44. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

45. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

46. Žalobou zo dňa 02.03.2016, doručenou Okresnému súdu Zvolen (ďalej len „súd“) dňa 11.03.2016 sa žalobca proti žalovanej domáhal náhrady majetkovej škody v sume 3.000.000,- EUR, ako aj náhrady trov konania a právneho zastúpenia. Súd posúdil predbežné prerokovanie náhrady majetkovej škody 3.000.000,- EUR. Spoločnosť GOMettrade nebola subjektom, s ktorým mala byť prerokovaná škoda na Ministerstve spravodlivosti SR, mal to byť žalobca. Preto nie je splnená podmienka na priznanie nároku žalobcovi. Súd má za to, že žalobca o postúpení pohľadávky z 01.03.2013 z GOMettrade na žalobcu je absolútne neplatná a v rozpore s dobrými mravmi podľa § 37 Občianskeho zákonníka a § 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca nadobudol pohľadávku za 1,- EUR. Súd si túto otázku posúdil ako prejudiciálnu. Žalobca postúpil pohľadávku z 01.03.2013, právny zástupca GOMettrade požiadal o predbežné prerokovanie dňa 07.05.2014. V príčinnej súvislosti o prerokovanie 3.000.000,- EUR mal požiadať žalobca H. B. O.. Súd uznesením, č. k. 12C/63/2016-144, zo dňa 24.08.2016 spojil konanie vedené pred tým istým súdom pod sp. zn. 12C/209/2016, v ktorom sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR, ako aj náhrady trov konania a právneho zastúpenia s konaním vedeným pod sp. zn. 12C/63/2016 do spoločného konania vedeného pod sp. zn. 12C/63/2016. Písomným podaním zo dňa 26.07.2017, žalobca požiadal o zmenu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi, okrem náhrady majetkovej škody vo výške 3.000.000,- EUR a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR, aj náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 41.860,- EUR s 8,50% úrokom z omeškania odo dňa 07.08.2014 do zaplattenia zo sumy 41.860,- EUR, náhradu za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.930,- EUR, trovy konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. Súd uznesením, č. k. 12C/63/2016-343, zo dňa 09.08.2017 vyššie uvedenú zmenu žaloby pripustil. Predmetom tohto konania je teda nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 3.000.000,- EUR, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR, nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 41.860,- EUR s 8,50 % úrokom z omeškania odo dňa 07.08.2014 do zaplattenia zo sumy 41.860,- EUR, nárok na náhradu za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.930,- EUR a nárok na náhradu trov konania žalobcu, vrátane trov jeho právneho zastúpenia. Uplatnená suma 1.000.000,- EUR sú všeobecné formulácie, nedal 19.08.2020, je neprimeraná, nemôže presiahnuť 50 násobok minimálnej mzdy, zavinil si sám vzatie do väzby. 12.480,- EUR je zahrnutých v 1.000.000,- Eur.

Na pojednávaní uskutočnenom dňa 07.07.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že si nárok na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.930,- EUR už neuplatňuje (viď str. 4 prvý odsek zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.07.2020). Predmetný úkon žalobcu predstavuje späťvzatie žaloby v časti ním uplatneného nároku na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.930,- EUR. Žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila a žiadala súd, aby konanie podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v tejto časti zastavil.

Okrem vyššie uvedeného späťvzatia žaloby si žalobca na pojednávaní uskutočnenom dňa 07.07.2020 nad rámec uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- EUR titulom rozhodnutia o väzbe (120,- EUR/deň väzby x 104 dní väzby). V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti uznesenie tunajšieho súdu, č. k. 10C/210/2015-56, zo dňa 23.11.2015, ktorým došlo k zastaveniu konania o nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- EUR s prísl., nakoľko „porovnaním návrhov na začatie konania vo veciach sp. zn. 10C/210/2015 a sp. zn. 12C/209/2015 súd zistil, že oboma návrhmi sa navrhovateľ domáha zaplattenia peňažnej sumy z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá navrhovateľovi mala vzniknúť v súvislosti s tým istým trestným konaním vedeným proti nemu. Súd zistil, že zatiaľ čo v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/209/2015 sa navrhovateľ domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s celým trestným konaním vedeným proti navrhovateľovi, vrátane jeho pobytu vo väzbe, v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/210/2015 sa navrhovateľ domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- EUR len v súvislosti s pobytom navrhovateľa vo väzbe v dĺžke 104 dní. Je teda zrejmé, že celý predmet konania sp. zn. 10C/210/2015, vymedzený totožnými skutkovými okolnosťami, ako aj totožnou právnou kvalifikáciou uplatneného nároku, je už zahrnutý v predmete konania vo veci sp. zn. 12C/209/2015...“Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- EUR titulom rozhodnutia o väzbe je už zahrnutý pod žalobcom uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR. Vzhľadom na uvedené považuje súd žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- EUR (titulom rozhodnutia o väzbe) nad rámec uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR za duplicitne uplatnený. Nie je totiž možné, aby žalobcovi v súvislosti s tým istým právnym titulom (v predmetnom prípade rozhodnutím o väzbe) vznikol viac ako jeden nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Suma 41.860,- EUR je už

zahrnutá v 1.000.000,- EUR a bola zastavená v konaní 13C/208/2015 č.l. 70. Ide o rovnaké skutkové okolnosti, totiž v zásade ide o rovnaký nárok na odškodnenie nemajetkovej ujmy, úroky pri sťažení spoločenského uplatnenia, alebo nemajetkovej ujmy nie je možné priznať (uznesenie Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/208/2015 z 12.11.2015 - 62.790,- EUR - zastavené konanie).

Žalovaná vo vzťahu k predmetnému nároku z opatrnosti námietku premlčania. Podľa § 19 ods. 1 prvá veta zákona č. 514/2003 Z. z. „Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.“

V predmetnom prípade subjektívna trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu škody začala plynúť najneskôr dňa 13.11.2012, kedy rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To/253/2011, zo dňa 13.11.2012 o oslobodení obžalovaného (žalobcu) spod obžaloby nadobudol právoplatnosť. Najneskôr od tohto dňa získal žalobca vedomosť o tom, že mu bola spôsobená škoda. Po zohľadnení najdlhšej novej lehote na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, počas ktorej premlčacia doba spočívala - 6 mesiacov, je zjavné, že lehota na uplatnenie predmetného nároku žalobcovi márne uplynula dňa 13.05.2016. Keďže žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- EUR titulom rozhodnutia o väzbe uplatnil až na pojednávaní uskutočnenom dňa 07.07.2020, stalo sa tak bezpochyby po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že predmetný nárok žalobcu je premlčaný. Je len v záujme právnej istoty, aby subjekty svoje práva uplatňovali riadne a včas. Podľa platného právneho stavu súd nemá možnosť premlčanie práva odpustiť, ba práve naopak, premlčané právo nemôže priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ďalej žalovaná uvádza, že nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody vo výške 3.000.000,- EUR nebol predbežne prerokovaný. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu majetkovej škody vo výške 3.000.000,- EUR podala na Ministerstvo spravodlivosti SR spoločnosť GOMettrade, s. r. o., ul. ČSA 963/102, Sliač 962 31, IČO: 36 701 611 (ďalej len „GOMettrade, s. r. o.“), teda iný právny subjekt ako žalobca. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 07.07.2020 žalobca uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu vyššie uvedeného nároku na náhradu majetkovej škody zo spoločnosti GOMettrade, s. r. o. na žalobcu. Vzhľadom na to, že predmetná zmluva nebola žalovanej do dnešného dňa doručená, a to napriek tomu, že jej nedoručenie na predmetnom pojednávaní namietala. Žalobca ani len nevedel uviesť dátum, kedy malo k postúpeniu vyššie uvedenej pohľadávky zo spoločnosti GOMettrade, s. r. o. na žalobcu dôjsť. Čo sa týka žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- EUR tento žalobca odôvodnil len všeobecnými formuláciami, ktoré možno použiť v akomkoľvek inom prípade (o znížení vážnosti, cti a dôstojnosti s následkom ohrozenia jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti, o zásahu do súkromia, do jeho rodinného a partnerského vzťahu, o zásahu do intímnej sféry, myšlienkového a citového života), resp. takým istým spôsobom ako pri nároku na náhradu za sťažení spoločenského uplatnenia (poškodeným zdravím, sťažením spoločenského uplatnenia), hoci ide o samostatný právny nárok. Okrem neodôvodnenosti a nepreukázania vyššie uvedeného nároku, poukazuje súd aj na jeho výšku, ktorú považuje za neprimeranú a uplatnenú v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní adekvátnosti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch záväzný mantinely zavádza samotné ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (§ 6 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, v zmysle ktorého celková suma odškodnenia nemôže presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy, ďalej len „zákon č. 215/2006 Z. z.“). Nakoľko v roku 2009 bola výška minimálnej mzdy v sume 295,50 EUR, 50-násobok minimálnej mzdy v roku 2009 predstavuje sumu vo výške 14.775,- EUR, v roku 2010 sumu vo výške 15.385,- EUR, v roku 2011 sumu vo výške 15.850,- EUR, v roku 2012 sumu vo výške 16.360,- EUR. Keďže žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady nemajetkovej ujmy v celkovej výške 1.000.000 EUR, súd má za to, že táto niekoľkonásobne prevyšuje maximálnu možnú sumu odškodnenia nemajetkovej ujmy. Náhrada nemajetkovej ujmy v žalobcom uplatnenej výške je preto v rozpore so zákonom a navyše sa javí ako zjavne neprimeraný nárok. To predovšetkým s ohľadom na prvoradú satisfakčnú funkciu priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Cieľom priznania zadostučinenia v peniazoch je zabezpečiť primerané zmiernenie vzniknutej nemajetkovej ujmy. Žalovaná má však naďalej za to, že žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nevznikol, nakoľko si vznesenie obvinení ako aj vzatie do väzby sám zaviniť (viď bližšie bod IV vyjadrenia žalovanej zo dňa 23.09.2015 a body VII a VIII vyjadrenia žalovanej zo dňa 09.08.2016). Súd má za to, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať, iba ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiním vzhľadom na spôsobenú ujmu (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). Žalobca však splnenie vyššie uvedenej podmienky žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal. Až v prípade, ak žalobca preukáže splnenie podmienok na vznik nároku na náhradu nemajetkovej

ujmy v peniazoch (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.) je potrebné skúmať okolnosti, na ktoré treba prihliadať, pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.). V tejto súvislosti má súd za to, na str. 4 rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/253/2011, zo dňa 13.11.2012, kde krajský súd zhrnul podstatu odvolania žalobcu smerujúceho voči rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol tento uznaný vinným za spáchanie trestného činu znásilnenia, ktorý tu uvádza, že „považoval za neštandardné, keď mu (žalobcovi - poznámka žalovanej) policajti obvinenie za trestný čin znásilnenia doručili v čase, keď prebiehalo rozvodové konanie s jeho manželkou.“ Súčasne uviedol, že „...v tomto čase boli trestne stíhaní jej blízki príbuzní (blízki príbuzní dnes už bývalej manželky žalobcu - poznámka žalovanej) za konanie, ktorého sa mali dopustiť voči nemu (voči žalobcovi - poznámka žalovanej).“ Z uvedeného vyplýva, že vzťahy medzi manželmi, resp. žalobcom a blízkymi príbuznými už bývalej manželky žalobcu neboli harmonické ešte pred vznesením obvinenia voči žalobcovi a jeho vzatím do väzby, a to práve z dôvodu agresívneho správania žalobcu voči jeho bývalej manželke preukázaného viacerými priestupkovými konaniami, ktoré boli voči žalobcovi vedené a v rámci ktorých bol aj postihnutý. Tak ako to žalovaná uviedla už vyššie zásah do ďalších rovin uvedených v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. žalobca odôvodňuje len všeobecnými a nepreukázanými tvrdeniami. Čo sa týka žalobcom uplatneného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 41.860,- EUR s prísl., na ktorého preukázanie žalobca predložil súdu znalecký posudok Q.. S. Q., znalca v odbore zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, súd má za to, že spochybňuje závery v ňom uvedené, nakoľko má za to, že zo strany posudzujúceho lekára došlo k porušeniu, resp. opomenutiu ust. § 10 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“).¹ V uvedenom lekárskom posudku posudzujúci lekár dospel k záveru, že žalobca trpí vážnymi duševnými poruchami vzniknutými „...pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií...“. V tejto súvislosti je však nevyhnutné poukázať na str. 12 rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/253/2011 Z. z., zo dňa 13.11.2012, kde je uvedené, že „v minulosti u obžalovaného (u žalobcu - poznámka žalovanej) bol úrazom zasiahnutý mozog, v dôsledku čoho vznikol psychosyndróm... Zo znaleckého posudku znalca z oblasti traumatológie vyplýva, že obžalovaný pri dopravnej nehode utrpel závažné zranenie v podobe rozsiahleho poranenia mozgu s následným organickým psychosyndrómom, pričom tento stav pretrváva niekoľko rokov a k zlepšeniu (nie však vyzdraveniu - poznámka súdu) dochádza až po dlhej dobe. Určité následky zranenia podľa znalca psychológa vo forme poškodenia centrálnej nervovej sústavy majú vplyv na zvýšenú dráždivosť a zníženú toleranciu.“ Z uvedeného dôvodu má preto žalovaná za to, že ak by posudzujúci lekár vzal v úvahu vyššie uvedené, nemohlo by z jeho strany dôjsť k stanoveniu bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia na maximum (1300 bodov), keď mala žalobcovi vzniknúť ujma charakterovo obdobná ako pri úraze. Vzhľadom na uvedené má žalovaná za to, že nárok žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 41.860,- EUR s prísl. je neprimerane vysoký. Súd na pojednávaní 20.08.2021 zmenu petitu nepripustil. Vo vzťahu k žalobcom požadovaným úrokom z omeškania pri nároku na náhradu za sťaženia spoločenského uplatnenia (vo výške 8,50 % zo sumy 41.860,- EUR odo dňa 07.08.2014 do zaplatenia) súd má za to, že nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 Občianskeho zákonníka je svojou povahou obdobným nárokom ako náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch priznaná z dôvodu zásahu do osobnostných práv podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Možnosť priznania úroku z omeškania pri peňažnom zadosťučinení neprichádza do úvahy, lebo právo na tento druh zadosťučinenia nie je majetkovou pohľadávkou zo záväzkového právneho vzťahu (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalobcovi úroky z omeškania pri nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia priznať nemožno. Vo vzťahu ku všetkým žalobcom uplatneným nárokom žalovaná uvádza, že žalobca doposiaľ v konaní nešpecifikoval, ktorý z ním označených právnych titulov (uznesenie o vznesení obvinenia, rozhodnutie o väzbe, nezákonné zatknutie, iné pozbavenie osobnej slobody alebo nesprávny úradný postup) je príčinou vzniku škody (majetkovej škody a nemajetkovej ujmy)či sťaženia spoločenského uplatnenia, resp. akej ich časti. Uvedená skutočnosť má zásadný význam z hľadiska skúmania existencie príčinnej súvislosti medzi škodou/sťažením spoločenského uplatnenia a tým-ktorým právnym titulom. Súd sa pokúsil tento nedostatok odstrániť, žalobca ho neodstránil, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Vzhľadom na to, že žalobca svoj nárok na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 20.930,- EUR späťvzal, žalovaný so späťvzatím súhlasil, a preto súd konanie v tejto časti zastavil. Vo

zvyšku súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

47. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

51. Žalobca sčasti, v ktorej žalobu zobral späť 20.930,- EUR žaloba nebola podaná dôvodne, vo zvyšnej časti bol neúspešný, súd žalobu zamietol. Súd preto priznal žalovanému Slovenskej republike zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania proti žalobcovi. Nakoľko krajský súd ustálil, že žalovaným má byť Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, súd priznal žalovanému Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania proti žalobcovi, Z preddavku neboli uhradené trovy znalkyni H.. Z. O. a prekladateľke H.. S. S., súd zaviazal žalobcu ako neúspešnú stranu sporu na náhradu H.. Z. O. sumy 1.819,54 EUR do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a prekladateľke H.. S. S. sumy 169,84 EUR do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 ods. 1 CSP).